

ALEXANDER SECVNDVS.

1. Approbatio Congregationis Monachorum Eremitarum Cathaldulensium; alias Campi Amabilis, Ordinis Sancti Benedicti.

Istam Congregationem fortius audivit Alexander IV. in sua constit. 11. Officii. Omnesque alios recipere posse, concessit Greg. IX. in const. 1. Ferrv. Et addidit aliam Congregationem Leo X. in const. 2. Etsi a. Electionem Pralatorum, eorumque manus disposuit idem Leo ibid. At Paul. III. in const. 47. Exponi. Et Gregorius XIII. in const. 86. Cum interna. Ambitum prohibuit Clemeus VIII. in Const. 43. Ambitiosam. Privilegia autem vide in const. 18. Gregor. XIV. Ex injuncto.

ALEXANDER EPISCOPVS, Servus Servorum Dei: Rustico Priori, & cunctis ejus Congregationi, de loco qui dicitur Campus Amabilis, in perpetuum.

NULLI fidelium venit in dubium, quin Sedes Apostolica, eo quod Princeps existat omnium Ecclesiarum, omnibus hoc jure, & debita sollicitudine Ecclesiis praeesse debeat, ut non solum eas Catholicae Religionis unitate concludat, sed generaliter ab his, quae extrinsecus promoventur, sua auctoritate salvet, & muniat. Inter quas tamen complures inveniuntur, quae speciali & propria commendatione in tutelam ejusdem Sedis Apostolicae se contulerunt, ut speciali charitate & studio suae matris amplexae, securiores & liberiores ab omni infestatione consisterent. Quas ut dignum erat, ita in suo sinu Romana suscepit Ecclesia, tantaque protegit undique diligentia, ut omnibus ornamenta, praesidia, nonnullis quoque & gratiam consecret & amplificationis. Cujus rei nobis plurima exempla Sanctissimi Viri praedecessores nostri reliquerunt, qui ante nos in ea, quam diximus, Apostolica Sede fulgentes, pro honore Ecclesiarum Dei, & earum exaltatione, magis quam pro vita aut salute sua, solliciti fuerunt. Novimus Monasteria plurima, & caetera Ecclesiastica bona, quae a religiosis Viris ad patrocinium & defensionem Apostolicae Sedis sunt delata, cum summa charitate ab illis suscepta, & Privilegio Apostolicae defensionis quasi muro munita firmissimo. In qua re quam sancte fecerint, & illorum nobis ostendit gloria, & ipsius rei tam fructuosa gratia. Nam cum Oratoria in pace & tranquillitate consistunt, Ecclesiastica beneficia pauperes Christi nutriunt, laus Deo condigna depromitur, & remedia peccatorum tam vivis, quam defunctis pie impenduntur.

§. 1. Unde nos in eadem Apostolica Sede, non nostris meritis, sed divina locati gratia, Oratorium Sancti Salvatoris in Campo Amabili constructum, & omnes Cellas ipsi adhaerentes, & circumcirca adjacentes, & omnia ad ipsum pertinentia, communi rogatione Fratrum, in tutelam Apostolicae auctoritatis, & nostram, successorumque nostrorum, suscipimus defensionem, salva quidem suae matricis Ecclesiae debita & canonica reverentia. Volentes ut tam pia fidelium animarum devotio, a quibus idem Oratorium fuit inceptum, & adhuc usque productum, Deo crescat, & illis eorumque posteris & successoribus, ad salutem corporis & animae proficiat. Sic denique ipsum Oratorium & praedictum locum, cum omnibus Cellulis & hospitibus suis, seu universis rebus ad eum pertinentibus, in nostram defensionem suscipimus, ut tam illa quae modo habere, & tenere videtur, quam quae in antea Deo largiente juste acquirere poterit, ubicumque posita fuerint, sub Apostolicae Sedis custodia, & tuitione consistant.

§. 2. Primo itaque loco ponimus Eremum & Oratorium situm in loco, qui dicitur Campus Amabilis. Secundo, Hospitium ejus, quod dicitur Fons Bonus. Tertio, Cœnobium quod est constructum in loco qui dicitur Cerreto, qui est infra Comitatum Vulturnensem. Quarto in loco qui dicitur Agna. Quinto, in loco, qui dicitur Monte, & Soci. Sexto in loco, qui dicitur Arcina. Septimo, in loco, qui dicitur Chalis. Octavo, in loco, qui dicitur in Chio, & Ecclesia S. Savini. Nono, in loco, qui dicitur Fogiano.

§. 3. Sancimus, ut hoc nostro privilegio, ut neque Rex, Imperator, Dux, Comes, aut Pontifex, aut aliqua persona, idem Oratorium, aut Fratres ibi Deo servientes, ejusque Territoria, aut aliqua sibi justè, modo aut antea pertinentia, invadere aut molestare, vel aliquo modo inquietare praesumat. Libertatem vel licentiam Ecclesiastici juris, quam hucusque habere visi sunt, seu quam justè in antea habere poterunt, in hac eadem serie confirmamus, & perpetuam fore statuimus. Ne quis etiam malas consuetudines superinducat, quibus idem Oratorium à sua Religione turbetur, Apostolica auctoritate prohibemus.

§. 4. Ita tamen volumus & constituimus, ut jam dictum Oratorium cum Cellis suis, omni tempore, eo modo acque tenore, quo prius inchoatum est, & ad nostra usque tempora productum, maneat in suo vigore atque stabilitate, scilicet ut semper Eremitico tramite, & contemplativa vitae celsitudine perseveret. Nec liceat cuiquam unquam, aut Abbatem ibi ponere, aut Cœnobium facere, sed semper solitariae vitae locus ipse sit deditus, & firmitate continua dedicatus.

§. 5. Hoc quoque vestra charitate rogante, & hujus Apostolicae Sedis Privilegio annectimus, ut si quando opportunum fuerit, aliquem ex vestra Congregatione in Ecclesiasticos gradus ordinari, & Episcopus, ad cuius Parochiam jam pertinet praedictum Oratorium S. Salvatoris, seu aliqua ex Ecclesiis, vel Cellulis vestris in antea pertinebit, Simoniacae haerese fuerit depravatus, ut rite, & Canonice Episcopale non possit implere officium; tunc libera facultas, & licentia pateat vobis, adire Catholicum & bene viventem Episcopum, ubicumque in vestra, vel proxima Provincia inventi poterit, ut ab ipso Ecclesiasticis gradibus, & officiis ordinari ex vestra Congregatione dignus esse possit. Sacris enim Canonibus, & bonis congruit moribus, ut sicut qui ordinandi sunt, bonae vitae, rectaeque scientiae existere debent, sic juxta Apostoli sententiam, illi qui manus ordinandis imponunt, irreprehensibiles, & absque crimine inveniantur.

§. 6. Si quis autem temerario ausu, quod fieri non credimus, contra hujus nostrae Apostolicae auctoritatis confirmationis seriem, agere tentaverit, sciat se esse excommunicatum à B. Petro Apostolorum Principe, & nostra Apostolica auctoritate.

§. 7. Qui verò custos, & observator hujus nostri privilegii extiterit, benedictionis gratiam, & vitam aeternam à Domino Deo consequi mereatur.

Dat. Lucæ iv. Kalend. Novembris, per manus Petri Sanctae Romanae Ecclesiae Presbyteri Cardin. ac Bibliothecarii, anno duodecimo Pontificatus ipsius Domini Alexandri Papae.

Enumeratio locorum Eremitarum.

Justo quod a nemine perturbetur.

Et in celsitudine contemplationis perseveret.

Licentia recipiendi ordinari à viciniori Episcopo, si ordinarius sit canonice impeditus.

Excommunicatio in perturbatores hujus indult.

Gratia illud observantibus.

Dat. P. A. 2. die 29. Oct.

ita A.D.

animum.

reservet.

Suscipio remi sub velo Sedis Apostolicae.